

νά είνε μελαγχρόνος καί ύψηλός. Νά είνε εθύμος καί πάντα γε-
λαστός καί άρρωσιωμένος δίος σ' έμένα, γιατί, νά τό ξερετε, εί-
μαι προμερά ζηλιάρα.

Δέν θέλω νά έχη μεγάλη πλοήτη, κάλλιο νά είνε φτωγός καί
έργατικός, τίμιος, παιδί του συναφίου, παρα πλούσιος, άσωτος
καί χαρτοπακτης. Νομίζω ότι στον πλοήτον δέν στηρίζεται ή
έπιτυχία, άλλα άπλάς στην άγάπη καί στην άρρωσία του άνδρος
πρός την γυναίκα. Για νά είνε τέλος ένας γάμος έπιτυχής, πρέ-
πει, λίγο-πολύ, νά συμφωνούν οι χαρακτήρες, διότι ή άρρωμία των
χαρακτήρων φέρει ως επί τό πλείστον, τον καινού και τό
διαζύγιον.

Μέ άπειρον άγάπην Δέσποινα

Η δίς Ε φ α γ γ ε λ ί α Β λ α γ ο υ π ο ύ λ ο υ. (Αθήνα), μς
γράφει :

«Αγαπητό «Μπουκέτο».

Σέ μία άνδρική μορφή, μία σχετικά άρμονία χαρακτηριστι-
κών που νά ίκανοποιή την έπιθυμία των παιδιών μου καί ένας
έσωτερικός κόσμος στην άνδρική αήθη μορφή, που νά ίκανο-
ποιή την αισθητικότητα μου, νά τό ίβανικό μου σύζυγος καί τό εύ-
τυχισμένος γάμος. Εύαγγελία Βλαγοπούλου

Η δίς Ε. Μ. Φ., (Χαλάνδρι), μς
άπανά :

«Αγαπητό μου «Μπουκέτο».

Απαντώ είνε την έρώτησή
σας «Ποίος είνε ο ίβανικός σύζυ-
γος» έκφραζώ την γνώμη μου
ως έξής:

Ο ίβανικός δ' έμέ σύζυγος,
δέν νά είνε κ' όριος καθ' ήν
την σημασία της λέξης.

Μεβ' ύπολήψεις
Δεσποίνης Ε. Μ. Φ.

Η Κυρία Β α σ ι λ κ η, Δ. Μ ο υ-
σ τ α φ έ λ ο υ, (όδός Μουσικητών,
άπανά πολύ καί σημαντικά :

«Αδέσποτος καί ίβανικός μου
μένει πάντα ο γάμος μας, γιατί
άρχισε καί τέλειωσε μέσα στην
φύσιν μας τό έρωτικό κοινωτικό-
μα καί των γενεών μας τις εύ-
χες. Ίβανικός είνε καί θά είνε ο
άνδρας μου, γιατί, νιώθω τις
γοργές της καρδιάς του νά γυ-
πούνε άδικά σμα με τους παλμούς
του άληθινά σύζυγος καί τον
παλιό του πατέρα καί άδέλφου,
καί γιατί γοργά μου προσέρρε
ως συμπλήρωμα της άγάπης μας
καί τη λαχάρτα της μητέρας.

Βασιλική Δ. Μουσταφάου

Η δίς Κ. Π α ψ α κ ι ο υ,
π ο ύ λ ο υ, (Περαμηνί), μς
γράφει :

«Αγαπημένο μου «Μπουκέτο».

Είνε μία μικρή λεζούλα στό
γράμμα καί στην έκφραση, μά
πολύ μεγάλη στην ουσία καί έν-
νοια που κρύβει μέσα της τον ί-
βανικό σύζυγον ή λέξις "Έρας".

Ποίος ποιητής δέν τό έξέμνησε, μά καί ποιός δέν τον έβου-
λασε, χωρίς νά καταλάβη την δύναμή του, την γλυκεριά ύπαρξή
του!!! Αύτος καί μόνον έχει την δύναμη νά ένώνη τις ψυχές καί τό
σώματα, αύτός λέπτονει τις πιο σκληρές καρδιές, αύτός έξευ-
γενίζει καί έξίβανικεύει τό μη τέλειον, αύτός συγγράφει καί μά-
λιστα δέν θέλπει τις ανθρώπινες άδυναμίες.

Ποιά λοιπόν σημασία μπορεί νά έχη τό είδος του γάμου, όταν
την ένωσην δυό άτόμων δέν συμβολίζει καί μόνον ο "Έρας; καί
Ποιά έπιτυχία μεγαλύτερα από του νά νιώθη κανείς τον έα-
τό του έρωταμένου;

Τόν έρωτάω, τόν ποθα, (βουό ο ίβανικός για μένα σύζυγος)!

Κ. Παρασκευοπούλου

Η δίς Έ λ έ ν η Κ., (Θεσσαλία), μς γράφει, ότι έκτός της
έρενης μας περί του Ίβανικού συζύγου, πρέπει ν' άμερώσουμε καί
μά σείδα, νά ν' άλληγογραφούν ά άναγνώστα, μά τας άναγνω-
στρίας μας. "Αλλ' αύτά, δυστυχώς, είνε άδύνατον. Δέν μπορούμε νά
δικαιολογήσουμε έμείς τέτοιον είδους σχέσεις. Έτσι τό περιοδικό γίνεται
αεσιόδοτος, κακός καί άλέηθος. Τό «Μπουκέτο» δέν θά κάμη ποτέ την
ίσηγορίαν αύτήν, γιατί είνε καί θά μένη ήθικόν καί οικογενειακόν
περιοδικόν.

ΑΠ' ΤΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΑΣ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΒΑΣΙΛΕΩΝ

Ο φλόβρος παπαγάλος κ' ή βασίλισσα Βικτωρία. "Όπου τό
πληρώνει ο πνευματικός. Η συνουσία του Πηρς. Ο Έθνικός
Υμνος που τραγουδήθηκε γαϊδαροί! Πώς έβουσε την
έκθρονη του ο Λεωβόδικος ΙΣΤ'. Ο βασιλιάς Λεοπόλδος στό
Παρίσι. Τα γένετα του. Τι κάνει ή γενεαλογία.

Μια μέρα—όσο τις τελευταίες της ζωής της—ένώ ή βασίλισσα
Βικτωρία, στηριζόμενη στό μπροστό του πνευματικού της, πε-
νούσε από ένα διάδρομο των Άνακτόρων του Βαλμορά, ένας
παπαγάλος φάνταζε μέσα από τό κλουβί του

—Φύγε, παλιόγρησι!
"Η γρη βασίλισσα στάθηκε άποτόμως καί ρώτησε τον πνευ-
ματικό της :

—Τι φώναζε αύτό τό άνόητο καί άθωαρο πουλί! . . . Μα τό ε-
παναλάμβανέται...

Ο πνευματικός κέρωσε. Θερμοκρακάρως τι βασίλισσα του
νά μην έπιμελητή, μά έπειδή έκαιχε ένεκείνη σβύραση στό
τέλος :

—Φώναζε, φώναζε —Φύγε,
παλιόγρησι!

—Το άνόητο πουλί, "Ας του
κάνουμε λοιπόν τι χάρη νά φύγει,
έπιπλόνονε!» έλεε τότε ή Βι-
κτωρία, ξεσηκώντας σε άκράτητα
νέλια.

Καποτε, ο διάσημος Άγγλος
ηλεκτρολόγος Πηρς διαγράμισε
χάρη της βασίλισσας Βικτωρίας
μία συνουσία στο Άνακτορά του
"Οσθόρν, κατά την οποία θ' άκού-
σαι δια τό τηλεφώνου καί τον
Έθνικό "Υμνον Συνέθεσε λοιπόν
προς τότε ο Πηρς τό Άνακτορά
με τό κοινόν, όπου μία όργη-
στρα θά έκτελούσε τον Έθνικό ύ-
μνον της Άγγλίας. Η συνουσία ε-
πέτυχε. Οι προσκακάρμενοι άκού-
σαι έκτός των άλλων, καί τον Έ-
θνικό ύμνον που παίζονταν μακριά.
Άλλα ή βασίλισσα έλεγε άγνήρη.
"Όταν έστεισε ή όργηστρα έλεγε
παισι. Τότε ή Πηρς θέλησε, για
νά την έλαχιστήρη, νά άδικατο-
στήση τι μουσική. "Διούσε λοι-
πόν στην έκρη του σωματός κί'
άρχισε νά ψάλλει τον ύμνον. Μετα
πήγε μπροστά στη βασίλισσα του
καί τι ρώτησε :

—Μεγαλειότητι, άκούσατε. Κα-
τάλαβε τό σκοπό.

—Ναι, "Ήταν ο Έθνικός ύμνος,
άλλα κες καί τον τραγουδήσεις
κάνοντας γαϊδαροί! άποκρίθηκε ή
Βικτωρία.

"Όταν ο εισαγγελεύς της Κομμουνής του Παρισιού πήγε στό
Άνακτορά για νά κοινοποιή στο Λεωβόδι τον ΙΣΤ' την ά-
πόφαση της έντιμότητας του από τό θρόνο, — έλεε

—Δέν είδα πειρά βασίλει! "Όπου μία άραία έλευαρία για νά
γίνετε καλός πολιτής. Άλλωστε, παρηγορηήτε διατί ή πτώσις
ύλων των βασιλέων είνε τόσο προσεχη, όσο καί ή πτώσις των
φύλλων! Σημειώσαν ότι ήται τότε Σεπτεμβρίου.

Ο πόππος του ήθη βασίλεις του Βελγίου, ο Λεοπόλδος ο Β',
ήταν περίφημος γλεντζές. Έπισκεπτόταν τακτικά τό Παρίσι καί
δέν παρέλειπε νά κάνει κάθε βράδυ μία βόλτα στην άσπαιμένη
του Μονμάρτη.

Μιά νύχτα μάλιστα ο Λεοπόλδος, μαζί με ένα φίλο του, κα-
τέβηκε από «Μαύρο Γάον», τό περίφημο καμπαρέ, όπου διακί-
βαζαν ως τό πρωί διάφορα έλασφράσματα νεοί καί νέες. Ο Λε-
οπόλδος φορούσε μακρό σταχτό παλτό καί πλατύστον ρεπιτο-
υπλικά του τό σκέπαζε τό μισό πρόσωπο, άλλα οι θαυμάσις του
κέντρα τον καταλάθαν άμεσα από την γενεαλογία του κ' άρχισαν
νά ζητοκραυγάζουν

—Ζήτω ο άσπαιμένος μας Λουιπτό!

Πηρικές γυναίκες μάλιστα τον περιόκλωσαν καί δέν τον θ-
σφοναν με φύνη. Τότε ο Λεοπόλδος έλεε στό φίλο του :

—Καταραμένη γενεαλογία! Μέ πρόδωσε!... Χίλις φορές λέω
νά την κόψη, μά δέ τό βαστάει ή καρδιά μου!...

